

якщо вірити богословам), який повинен був стати 12 імамом. І на якого покладали великі надії. Так як імами загалом муляли Аббасидському халіфату, то навіть існування 12 імама приховували від халіфату. Після смерті батька, халіфат шукає 12 імама, але не знаходить, а сам 12 імам якось спілкується через посередників з громадою. У 941 році спілкуватися перестав, після смерті 4-го посередника. В останньому повідомленні імам він каже, що більше повідомлень не буде.

Дванадцятники вважають, що 12 імам Мухамед аль-Махді не помер і не втік від халіфату, а був прихований у містичному сенсі. Тобто не буквально фізично схований десь друзями його батька або віруючими з громади. А винесений кудись за межі доступності для фізичних спостережень, тому відповідно він все ще живий. І він ще повернеться під час кінця світу, як Махді. Махді це той, кого Бог наставив на правильний шлях. Власне аль-Махді 12 імама і назвали через містичність. А загалом дванадцятники називають це приховування Махді гайба, або можете обрати більш латинізований термін – окультація.

Для сучасної розумної людини ситуація виглядає зрозуміло. Нашадки родичів Мохамеда (Аббасиди, від дядька Мохамеда Аббаса) були з лінії не дуже праведних нащадків. Після видатного правління Гаруна аль-Рашида та аль-Мамуна за тридцять років династія Аббасидів просрала всі полімери, і потонула у переворотках, бунтах та нестабільності. Халіфів обирали тюрки-найманці. Тому Аббасиди про всяк випадок тримали нащадків Мохамеда з гілки більш праведних (Алідів, тобто нащадків Алі) під контролем. Фактично під домашнім арештом, в так званому Дому Імамів у Самаррі, це Ірак. Як раз на той момент столиця халіфату. До цього імами були у Медині, де мали підтримку. А тепер імами жили під прямим контролем тюркської гвардії Аббасидів, прямо поряд з халіфськими казармами.

Відразу після смерті 11 імама службовці халіфату проникли до Дому Імамів, обшукали всі приміщення, взяли під контроль похорон, а всіх жінок, які там були фактично арештували, провели їх обшук, огляд і тримали деяких з них ізольованими місяці (на випадок вагітності, я так розумію).

Двох думок, що пацани, які воювали один з одним і труїли один одного регулярно, зробили з малолітнім сином іншого нащадка родичів Мохамеда бути не може. Якщо той син взагалі існував, бо і в цьому сумніви є. Халіфат саме це і намагався довести, що ніхто нікуди не пропадав, нікого не вбивали, просто сина у 11 імама і не було інколи. Але десятки мільйонів людей по всьому світу, в Ірані, Іраку, Лівані, Бахреїні, Пакистані буквально вважають, що Аллах приховав 12-го імама, як з метою його захистити, так і з метою випробувати громаду. Це божественний іспит (імтихан) – вірити без фізичної присутності, без прямого керування. При цьому імам існує, він живий, він саме що прихований, недоступний до спостереження та спілкування, але він впливає. І якщо ви там раціональну версію про 12 імама даванете, до велика частина цих десятків мільйонів людей надає вам копняків, в найкращому випадку. Я б вам не радив так робити.

Ситуація з 12 імамом, і з трактуванням імтихану, призвела до появи концепції, що імам не може проявитися, бо не може правити в умовах тиранії (не тільки конкретно Аббасидів, а загалом, наприклад «тиранії США», хоча може тут лапки вже і зайві) і не може легітимізувати своєю безпомилковістю будь-який несправедливий порядок як у країні, так і у світі.

Відповідно з 1501 року коли шах Ісмаїл Сефевід проголошує в Ірані дванадцятництво державною релігією і до 20 століття та до появи робіт аятоли Хомейні (не плутати з поточним Верховним аятолою, ака рахбаром, Хаменеї), шиїтський погляд на владу був такий, що влада НЕ імамів - тимчасова, вторинна і типу дефектна. Це не означає, що шиїти дванадцятники анархісти чи противники будь-якої світської влади в принципі. Інакше б шах не зробив цю релігію державною, він же не ідіот.

Скоріше шиїти-дванадцятники практично не були готові сакралізувати світських правителів. Відповідно у іранських шахів практично неможливо було б помітити в титулатурі аббасидське «тінь Бога на землі», яке потім взяли на озброєння османські султани. А також всі варіанти «доказ Бога» чи «наступник Посланця Бога». Ну і звісно, тим більше, не могло бути, як у Фатимідів, які прямо писали, що вони «імами без гріха (помилки)» і «ті, хто втілює волю Бога».

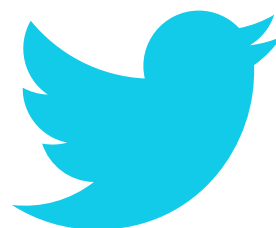
Тільки праведний імам у шиїтів-дванадцятників міг ОДНОЧАСНО уособлювати у собі і політичну, і духовну владу. Бо був прямим посланцем Бога, нащадком Пророка, і не бути здатним помилятися в питаннях віри, як вважали шиїти. Так, політична влада без імамів не ідеальна, але це влада ісламської держави, яка реалізує шаріат, і ця влада краща ніж безвладдя. При цьому правитель отримував гарантію, що улеми (духовенство) не будуть отримувати безпосередню владу – їх справи духовні. Вони чекають на повернення Махді. Колись. А до того моменту політична влада їм не потрібна. Хоча вони все одно норм так розіжралися в Ірані і дід шаха, за якого агітують зараз мітингарі, нормас так їх позажимав.

І тут виникла проблема, коли до влади в Ірані прийшов аятола Хомейні, після скидання шаха. Це саме аятоли внесли найбільший вклад в повалення шаха. Це релігійні структури та їх осередки були мережами на яких трималась Революція. Аятола Хомейні обличчя революції, найбільш відомий вигнанець та ворог шахського режиму. Так були базарі (торговці), які давали гроші і з них все почалось (і цього разу протести також почались з них). Так були ісламські ліберали, світські націоналісти, профспілки та інтелігенція комуністичної Туде, навіть були «антиклерикальні ісламісти» (не питаєте) з Моджахедин е-Халк. Були і студенти вузів, а не тільки медресе.

Але без улемів, без їх ресурсів та проповідей, без їх готовності до самопожертв, без їх мережі пропаганди, і без їх мас по всій країні, не було б ніякої Ісламської Революції.

І от тепер, все це треба комусь віддати тільки тому, що ти не праведний ІМАМ? А політична доля духовенства в Ірані це чекати явлення прихованого імама? Колись? І нафіга це все було?

І хоча першим прем'єр-міністром нового Ірану став дійсно ісламістський (тоді це слово не мало такої конотації як зараз) демократ та ліберал Мехді Базарган, у Хомейні була відповідь на всі ці проблеми.

Тисячу років історії шіїзму Хомейні перевернув запропонувавши і реалізувавши принцип вилаят-е факих.

І конструкція у Хомейні була норм, десятки мільйонів повірили. Бо вона насправді логічна. Шаріат це не просто поради для індивідуальної релігії, це не просто про питання особистої віри. Шаріат, розмірковував Хомейні, має в собі закони і кримінальні покарання, має в собі принципи оподаткування та судову систему, він має в собі правила війни і правила миру. Все це ознаки держави, бо все це НЕ ПРАЦЮЄ БЕЗ АПАРАТУ ПРИМУСУ. Так що або ви визнаєте іслам повною мірою і видаєте ісламу (щоб це не означало) апарат примусу, або визнайте, що іслам для вас етична субкультура та приватна філософія, а не релігія. Бо закони без влади мертві. І іслам без влади мертвий, як виставка у музеї. Себе Хомейні музейним експонатом не вважав.

Агітував Хомейні і духовенство. Якщо факих (ісламський правник) знає Божий закон, бачить його системне порушення будь-якою владою, але каже «це не моя справа» (бо це ж брудна політика), то САМЕ факих морально відповідальний за наслідки. Тобто духовенство не те, що має право бути владою, воно має прямий ОБОВ'ЯЗОК керувати ісламською країною. Поки не повернувся єдиний законний правитель – прихований імам.

Хомейні казав, що істина має право на примус. Що мораль без сили не захищається. І Хомейні, навпаки, казав, що свобода грішити не може бути цінністю, яку треба захищати. Він вірив і довів, що тільки визнавши іслам в повній мірі можна врятуватися. Він казав, що тільки передача апарату примусу ісламським юристам, а контроль над мораллю та напрямком держави ісламським вченим (аятола це вчений, в ісламі нема таїнств, як у християнстві, там улеми це ті, хто краще розбирається в духовних питаннях), дозволяють всім мусульманам в цій країні уберегтися від масового гріха викликаного самим форматом існування держави.

Бо інакше, казав Хомейні, іслам ніяк не захистити від корумпованого секуляризму, який розбестить людей та просто НЕ ДАСТЬ шаріату стати суспільним ладом, бо всі на нього плюнуть і заб'ють. І впадуть у гріх. Якщо не правлять факихи, то правлять монархи, генерали, капіталісти та всякі інші там зовнішні управленці. Вони не впроваджують шаріат, вони впроваджують хороше життя, хтось для обмеженого кола осіб, хтось для необмеженого, це вторинне. Взагалі пофіг. Проблема в тому, що будь-яка світська влада по Хомейні антисламська апріорі.

Окрім влади імамів звісно. Але імами були одночасно і політичним, і духовним керівництвом. Тобто, за Хомейні, для ісламу поєднання обох функцій (духовної та політичної) є природнім. Мухамед був взагалі одночасно і пророк, і суддя, і лідер, і законодавець, і командував, державу в Медині створив і все сам, все сам. А відділення ісламу від політики Хомейні як раз назвав зовнішнім втручанням. Халіфи та султани усунули духовенство від влади силою, заради того аби самим керувати без імамів. А під час колонізації та модернізації духовенству почали нав'язувати західну та реформістську етику, про те що релігія це приватна справа. Але ж це не є правильним, вважав Хомейні. Іслам, за Хомейні, це не приватна справа, це суспільний лад у вигляді шаріату. Шаріат ще і впроваджувати треба, і контролювати, як він впроваджується, також треба. Але для цього потрібен примус, а для примусу потрібен апарат.

При цьому Хомейні окремо дуже обережно об'їжджав справжню ересь, бо він казав, що навіть найвидатніший та найправедніший факих не є імамом, не може ним бути, і не є безгрішним і може помилятися.

Тому Хомейні сказав так. Є рахбар, він факих, видатний знавець ісламського права і провідний ісламський вчений-богослов, тобто аятола, але в даному випадку Верховний, тобто головний. Його вибирають інші такі ж великі достойники і знавці ісламу. Рахбар контролює ВЕСЬ апарат примусу в країні. У вигляді призначень – армія, поліція, суди. Але він лише рахбар, а не імам, він може помилятися. Да і диктатура це погано. Тому у вас буде парламент ака Меджліс. Але закони, які ви будете в Меджлісі приймати, будуть знову ж таки затверджуватися Радою Вартових Конституції, яка складається з факихів та аятол. Половину яких призначить рахбар. А другу половину призначить Меджліс. Але меджлісівську половину повинен буде затвердити верховний суддя, а його також призначає рахбар. Корочі ви поняли. А так як було зрозуміло, що ця шляпа працювати не буде, то давайте ще наверх згорі Раду Доцільності, яка там питання буде вирішувати між Меджлісом та Радою Вартових. Бо депутати популісти і думають про вибори і претензії від офігеваючого населення, а аятоли думають про появу прихованого імаму. Виникне певний дисонанс і в нас ніяких законів не буде. Тому ще авторитетних людей зібрати, аби якимось це все подріхтувати. І воно, кстаті, працювало.

Ну і звісно КВІР. Корпус Вартових Ісламської Революції. Істина має право на примус, але кожен примус може викликати незадоволення. Факих помиляється, але помилка не повинна привести до демонтажу шаріату, як суспільного ладу. Колонізатори зазіхають на нашу нафту, модерн хоче нас розбестити, світовий Сатана у вигляді США та його посіпака Ізраїль ведуть роботу по підкупу всередині країни. Може зрадити поліція. Бо вони місцеві і від корупції їх не уберегти. Може зрадити армія, бо армія в принципі схильна до переворотів. Можуть зрадити розвідки, але це менш небезпечно. Може зрадити і народ, бо вороги можуть впевнити народ, що свобода грішити це не тільки приємно і цінність, а ще і ПРАВО того самого народу. А всі права описані в шаріаті, і трактувати їх повинен факих, а не народ.

Тому рахбару, факихам та аятолам потрібна релігійна гвардія. Свій лицарський орден. Захисники. Вони будуть ідеологізовані та вірні, аятоли прослідкують. Їх буде складно корумпувати ззовні, бо їм нормас будуть башляти і ітак віддадуть все. Вони будуть сильні, аби вломити не тільки поліції, а навіть армії кість в кість. Ну і звісно вони будуть зручним інструментом торгувати підсанкційною нафтою і тягнути ядерну та ракетну програму, а на решту підтримувати ХАМАС, Хізбалу, Фатімію, Зайнабію, Башара Асада і багато чого і кого ще.

Звісно так як КВІР це по суті містичний аятолівський аналог гітлерівського СС, то не треба ідеалізувати їх бойову здатність викликану фанатичною ідеологізованістю. СС приносило присягу Адіку, і КВІР повинен захищати не Іран, а саме Ісламську Революцію

і віляють-е факих. СС були вмотивовані та ідеологізовані, КВІР вмотивовані та ідеологізовані. Ваффен СС отримували дуже часто найкраще поповнення та техніку, і КВІР в цьому плані навіть краще себе почуває. Але щось у Ваффен СС згідно зі статистикою не було якоїсь особливої переваги над Вермахтом на фронтах. Загалом вони воювали навіть дещо гірше, особливо проти досвідченого противника. А ще мали більші втрати. Тому і КВІР насправді, з точки зору ефективності на фронтах навряд чи покаже щось більше за іранську армію.

Да і з ідеологічністю, особливо на низах вже є питання. Запал Ісламської революції, яка скоро відмітить 50 років, вже давно зник, як і фанатизм ірано-іракської війни. Фанатики в КВІР давно вже на вищих посадах, а внизу КВІР це величезна корпорація і її бойові частини просто високооплачувані найманці. Звісно є упороті в Кудс та ветерани сухопутки КВІР. Є замполіти-аятоли з Представництва Рахбара в КВІР, без візи яких підвищення тобі не відать. Але це все ще працює, як і розповіді про членіна і комунізм у совку 70х. Ще років через 20, якщо доживуть, нічого там від ідеологізованості у КВІР не залишиться. Але поки що є.

Але все вищевказане не значить що КВІР слабкий. Ні. Це просто для іншого інструмент. Ззовні вони розвідка, оператори проксі, диверсанти та проекція впливу. Дуже рідко ходять у ростову, а там де ходять вони все ще ок. Всередині країни їх завдання вломити армії або поліції, якщо захитаються, ну і валити мірняк, якщо буде бунтувати. Для цього їм вистачає і бойової спроможності, і ідеології. Аятола пояснить чому розстріл перехожих та мітингарів це добра справа, яка угодна Аллаху, керівник оцінить вмотивованість і випише премію найбільш відданим справі Революції. Корпорація. Так звісно корпорація з багатих та впливових тіпів, яка вже має проблеми з ідеологією внизу не дуже добре буде бігати по вулицях і стріляти в потилицю простому люду.

Тому, до речі, КВІР інституційно перетворив Басідж. Басідж це по суті зараз парамілітарне утворення. Створені вони правда були не парамілітарними, а як і адіковський фольксштурм з суто військовою ціллю, відразу після Ісламської Революції. Йшла ірано-іракська війна і дуже потрібні були люде. З ідеологією у басіджів здається взагалі ніяк. В смислі за тим наглядають, але без особливого фактчеку сприйняття. Для басіджів достатньо влади над сусідами та перспектив вбудуватися в майбутньому у КВІР. Басіджами можуть бути школярі, молодіж з бідних районів, бюджетники. Є навіть жіночі підрозділи для «морального контролю» містан.

Басіджи мають пільги в університетах, без проблем отримують роботу в держсекторі, і у випадку якихось кримінальних проблем їм простіше. Ну і перспективи, про які я вже казав. Тобто це буквально соціальний ліфт.

Саме басіджи контролюють вулицю, мають мережі стукачів, займаються моральним контролем на місцях. Ідеологічно їх також намагаються окучувати, хоча, як я казав, контролюють не дуже пильно. Корочі басідж це щось середнє між СА раннього Адіка, комсомолом у совку та хунвейбінами в Китаї. І не треба думати про них, як просто про тітушок. Урбанізованій бідності іранських міст нема проблем шукати та стріляти мітингарів, вони цим і займаються. В них є буквальна влада, вони частина КВІР, вони виконують волю самого рахбара в контексті збереження та захисту віляють-е факих. І бабки, і ідеологія, все разом, що страшніше ніж будь-який тітухан.

А тепер висновки.

Аятоли побудували типову для модерних авторитарних країн систему подвійного контролю країни. Є світська або цивільна влада. А є окрема система, наприклад, партійна у совку чи Китаї. Або релігійна, як от у Ірані. Аятоли контролюють і армію, але мають власний резерв. Як економічний та політичний, так і силовий.

При цьому аятоли більш стабільні ніж навіть совок чи Китай. Аятоли можуть тримати сильну армію, бо в них є співставний по силі КВІР. Ні в совку, ні в Китаї суто силового ресурсу співставного армії не було і нема. Армію тримали на контролі партія та чекісти, але без співставного силового ресурсу. Що іноді призводило до проблем.

При цьому і рахбар, і аятоли, і верхівка КВІР це буквальні діди-колдуни, які вірять, що десь поряд є прихований імам, який з'явиться у певний момент. Саме тому Ізраїль і частина еліт США дуже негативно ставляться до появи у Ірану ядерної зброї. Є думка, що для дідів-колдунів правила теорії гри з ядерною зброєю будуть дещо відрізнитися від звичайних. Загалом ядерну зброю отримують, аби її НЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ прямо та безпосередньо, а як пітун лякати всіх, аби отримати певні переваги. Але у випадку аятол можлива ситуація, що аятоли використають ядерну зброю, саме для того аби імам перестав бути прихованим. Щоб він проявився. Бо серед ознак появи імама хаос у мусульманському світі, наприклад.

Насправді у шіїтів-дванадцятників все це НЕ ПРАВДА. По-перше, ядерна зброя у іранських шіїтів харам. Це не просто фетва, яка каже що ядерна зброя це погано. Є дослідна негативна богословська позиція ПОТОЧНОГО рахбара Хаменеї по ядерній зброї і вона має доктринальну вагу. Цю позицію підтримують всі провідні аятоли, жоден публічно з нею не сперечався. І навіть чуток про це нема. По-друге, прямою ерессю є і навіть ДУМКА про те, що будь-які людські дії можуть прискорити плани Бога та появу Махді. Тому пульнути, у поточній релігійній парадигмі, ядерною зброєю аби спровокувати проявлення імама, це ересь.

Але є проблеми з вказаними богословськими фактами. По-перше, ядерна зброя харам, саме тому що не є вибірковою і призводить до великих руйнувань. Але ж іранські проксі та союзники постійно завдають і величезних руйнувань, і використовують зброю, яка не є вибірковою. Політична доцільність тут переважає позицію богословів. Да і стріляти кулеметами по мітингарям у власній країні це також така собі вибірковість, з урахуванням того, що рахбар МОЖЕ помилятися. Він жеж не імам.

По-друге, Іран має ядерну програму. Де гарантія, що новий аятола не переверне шіїтський новою богословською парадигмою світ ще разок, коли буде мати ядерну бомбу? Там жеж раніше вважали, що політика не для улемів. А тепер вже не тільки можна займатися, а ПОВИННІ. Тому гарантій нема.

Але ядерна зброя в контексті поточних протестів майже вторинна.

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

Тут питання в іншому. Діди-колдуни сприймають шаріат, як щось, що повинно впроваджуватися буквально та з механізмами примусу. Саме тому попередні протести, які спалахнули через смерть жінки не були випадковими. Рахбар буквально виконував релігійну норму, і впроваджував ПРАВИЛЬНЕ носіння хіджабу за допомогою примусу. Без примусу закони мертві, а шаріат це буквальный закон. Шаріат не може бути мертвим у мусульманській країні. Цей примус виконувала поліція моралі. І побиття жінки, яке призвело до її смерті, також було з точки зору рахбара та релігійної позиції АБСОЛЮТНО моральним. Після протестів аятоли дещо послабили позицію. Але вони, без зміни релігійної парадигми, не можуть відмовитися від своїх планів. Інакше систему просто рознесе. Тобто для них це був тактичний відступ, без зміни стратегії. Бо щоб її змінити потрібні тектонічні саме БОГОСЛОВСЬКІ ЗМІНИ. А їх ми не бачимо.

Що я повинен був побачити під час протестів, аби сказати що режим захитався?

Дві речі.

Перша, це зрадники у КВІР. Якщо б хтось у цій корпорації був достатньо впливовим аби стати на позицію мітингарів та не померти у той же момент, я б сказав, що у режиму проблеми. Але нема жодної інфи про БУДЬ-ЯКИХ закачавшихся у КВІР. Політична доцільність або бажання стати переможцем не стали сильнішими за корпоративні інтереси. При цьому Ізраїль точно має агентуру серед діячів КВІР, бо корупція вона така. І КВІР зараз аятоли нормас так трусять. Але це все терапевтичні проблеми. Корупція не переважає ідеологізованість дідів-колдунів. Діди-колдуни наверху все ще ідеологізовані та все ще контролюють корпорацію. Монолітність КВІР проецирується на басіджів і показує їм, що режим все ще міцний. А басіджі це буквальный контроль над вулицею. Відруби зв'язок, вичекай коли протести схлинуть, вбий всіх хто сміливий під час протестів, а потім добий тих, на кого вкажуть басіджі. Все. І це ж було вже. І схоже буде і цього разу.

Друга річ, яка б могла сигналізувати про проблеми. Це самі аятоли.

Будь-яка дискусія стосовно того, що ідеї Хомейні це ересь з точки зору шиїзму, були б навіть більшою проблемою за пряму нелояльність в КВІР. Звинувачення рахбара в тому що він веде себе як імам, хоча він не імам, це дуже велика проблема. У ісламі нема прямої християнської ієрархії, бо нема таїнств. Єпископ, архієпископ, кардинал, Папа Римський чи Вселенський патріарх, у ісламі такого нема. Будь хто, хто нормас педалить – авторитет. Рахбар, і його визначна роль, це наслідок богословського наукового надбання Хомейні. Це надбання може бути нівельовано новим факихом чи аятолою, якщо він збере норм позицію. І виживе, звісно. Хоча може і не вижити, імам ось прихований, і якогось аятолу також може приховати. А ідеї залишаться.

Звісно широкі маси, цілі політичні групи та класи незадоволені. Але для всього цього у рахбара є механізм примусу та ресурс. Так само будь-які механізми міністрів там чи депутатів Меджлісу, це ніщо, в таких умовах. Навіть якщо б вони були. А їх нема. Саме через наявність у аятол ресурсу, і відсутності серед них дискусій.

Відповідно я не вважаю ці протести чимось, чого аятоли не вирішували раніше і чимось до чого вони не готові. Саме для цього, вони, на жаль, повністю готові. Як на рівні ідеології, всі проблеми якої передбачив Хомейні. Примус це не просто жага корумпованого режиму до виживання, це буквально воля Бога, згідно з доктриною Хомейні. Ви будете пручатися, але кожен правовірний до цього повинен бути готовий і ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ діяти відповідно. Саме зобов'язаний, бо така воля Бога.

І на рівні політекономії, режим також готовий, але вже не через доктринальну богословську позицію Хомейні, а через делегацію економіки часів Хаменії. КВІР це держава в державі, повністю паралельна включно з власним незалежним бюджетом. Якщо навіть царство цивільної та світської влади впаде, у аятол є окремий ресурс, з власними резервами по всіх позиціях. Міці КВІР всередині країни для стабілізації вистачить. А потім локомотив аятол проїде пропагандою по мізкам, басіджі вичистять або підкорять залишки мітингарів, і Іран зайде на нове коло, до наступного бунту.

Що б могло цьому завадити і чому я сумнівався, що аятоли вистоять?

Фактор Трампа та розвідмережа Ізраїлю.

Дані Ізраїлю про КВІР та аятол, можливість нанесення ударів силами США та Ізраїлю могли б бути геймченіджером. Якщо вибити всіх ідеологізованих дідів-колдунів, то корпорація КВІР видасть нагору наступну партію менеджерів. Вони перехоплять управління, поки рахбар десь там у невідомому бункеру без зв'язку. Це будуть люди для яких розповіді про прихованого імама це, як і боявся Хомейні, лише питання приватної віри. Хтось вірить. Хтось ні. Да і де той імам? А жити треба зараз. Корпорація вирішить свої питання корпоративно, без надважкої ідеологізованості. Тим більше, що якщо особисто ти їх не вирішувеш ти помираєш від бімби у бункері. Потужний аргумент.

Але щось фактор Трампа знову чікен аут. І якщо Трамп та Ізраїль не втрутяться одночасно, у перемогу мітингарів я вірю слабо.

А тепер критика тексту.

Все, що ви вище прочитали, це лише роздуми людини, яка не знає перської та арабської, і Коран ця людина, до речі, не читала. Факихом я не є і слухати мене не варто.

Найвидатніший знавець сучасного Ірану Карім Саджапур та найвидатніший сучасний академічний історик революції Джек Голдстоун вже сказали, що у Ірані зараз «зомбі-режим» і академічно довели, що всі передумовини для падіння режиму в Ірані вже майже склалися. Їх методологія насправді дуже добра, мені важко їм опонувати, бо вони праві. Вони так само визнають відсутність зрадників у КВІР, чомусь опускають відсутність дискусій серед аятол (думаю, що суто методологічно, і в цьому є сенс). Але кажуть, що режиму торба. Я з ними не погоджуюсь, але аргументів, окрім тих які виклав не маю, а в їх методології це не дуже і аргументи. Межі застосування теорій штука така, але в даному випадку навіть це не грає. В цих пацанів є методологія, а в мене так, відчуття. Відчуття така річ, плюнути, розтерти та забути. Тому весь цей текст сприймайте як саме відчуття якогось рандомного тіпа, бо видатні (це не сарказм) науковці вже вважають режим померлим.

Інша лінія критики, це натягування іранської сови на наш глобус. Тобто ми вимагаємо від росіян чинити спротив пітуну, з презирством ставимося до їх аргументів чому це зробити неможливо чи нема сенсу, але я ось тут вам розповідаю, що протести ні до чого не призведуть. Якщо у іранців нічого не вийде протестами, то і у росіян нічого вийти не може? В чому тоді ваші, і мої особисті також, претензії до росіян?

На цю критику у мене відповідь є, бо як раз у цій критиці пробій у методології, яка в цьому випадку в мене є. Іран це не росія, як не дивно. Суто методологічно. Саме тому аятоли з презирством ставляться до росії, саме через тотальну деідеологізованість росії та кремлівського режиму загалом. Доктринальність концепції Хомейні це прямо аргумент. З ним вкрай важко сперечатися, саме тому цей аргумент впливає на десятки мільйонів людей. Саме цим аргументом аятоли і керують країною і навіть проксі. Метушіння росіян між комунізмом, православ'ям, суверенною демократією, антиамериканізмом, підігруванням Трампу, і всім іншим ніяких позитивних емоцій у аятол викликати не можуть.

Режим у росії не просто тотально деідеологізований. Він атомізує будь-які структури у рф. Навіть сім'ю, і вже нормас жінці відправити чоловіка алкоголіка вмерти на сво в обмін на ладі скотину. Існування груп типу базарі у росіян неможливо, навіть російський олігархат більш безправний та менш суб'єктний, ніж якісь дрібні (насправді не дуже) торговці в Ірані. Під час укріплення влади пітун знищив у рф будь-які структури окрім власних, і продовжує знищувати їх – Еспаньйола та Вагнер, вже у труні, далі будуть воєнкори, всякі Северні человеки, і прочі наївні. В цьому є плюс для пітуна, бо дуже складно у атомізованій країні робити ОРГАНІЗОВАНИЙ СПРОТИВ, тому навальний і не зміг перемогти навіть ціною власної загибелі. Бо все атомізовано, а будь-яка складна структура у рф дуже помітна. Але в цьому і мінус. Коли Пригожин йшов на москву НИХТО організовано йому не протидіяв. Якщо б не зупинився, зараз керував би росією.

Тому для росіян масовий вихід на вулиці означає смерть режиму, бо всі агенти режиму затихаряться і роботи нічого не будуть, якщо вийдуть сотні тисяч або навіть мільйони. Нема в росії ідеології, нема КВІР, і навіть басіджі російські мають проблеми з владою, бо влада їх також знищує, як і будь які інші організовані структури. В росії нема сенсу будувати структури, ми їх до речі і не будуємо, всі наші операції це використання російських вад втемну. Без складних структур. Бо хер ти їх побудуєш, до тебе фсбшників у будь-яку структуру наб'ється більше ніж активістів. Бо у цьому атомарному царстві навіть кожна молекула помітна. Власне у російській опозиції така сама ситуація. Саме тому повалення кремлівського режиму можливо ТІЛЬКИ через масові мітинги без жодної структури. Просто тотальний спротив.

Натомість Іран це зворотній приклад. Там є ідеологія, і вона потужна. Там є ресурс, там є паралельна влада. Там є справжній Бог та справжній, для них, прихований імам. Все це не концепції, а прям реальність. Всі важливі елементи реальної структури поки що підконтрольні аятолам. Там треба вибити саме цю паралельну гілку влади, але мітингарі цього зробити не зможуть. Ніяк. Взяти штурмом базу КВІР? Ну ти ще спробуй, а навіть якщо вийшло, то що далі? Будівля твоя, а на вулиці басіджі, і вже резерв КВІР підтягується. Йому не потрібні окремі накази, йому не потрібно аби особисто рахбар щось заявив, в них є ідеологія. Будь-який факих з сусіднього медресе тобі волю рахбара доведе без проблем, бо вона відома. Вона публічна і вона ПРАВИЛЬНА, і факих або аятола з нею погоджуються і підтримують її особисто. Не через гроші, не заради влади, а тому що це мав на увазі Бог, коли його чув Пророк. В Ірані аби заламати систему потрібен зовнішній вплив. Саме через формат побудови режиму. Бо режим до такої ситуації, як зараз, цілеспрямовано готувався ЗАДОВГО до того як ситуація виникла. Готувався ідеологічно, структурно та ресурсно.

Ізраїль вже показав, що саме точкове вибиття організаторів норм працює з Іраном. Весь проксі-блок Ірану посипався. Не було б двіжу у Сирії, якби не посипався Ліван. А там вибивали саме СТРУКТУРУ управління.

Тому так. В Ірану масові мітингарі існують, але шансів нема без зовнішнього впливу. Бо такий режим. В рф масових мітингарів нема, бо тотальна деідеологізованість не дає можливості з'явитися ніяким довгочасним структурам. Але саме масові мітинги можуть поховати режим. В цьому нема протиріччя, бо мова про дві діаметрально різних країни. Методологічно різних.

Ірано-іракська була гірша за нашу. У всіх сенсах. Після революції армія не довіряла нікому, а особливо аятолам. Але жодного походу вкливового військового чи там олігарха або діяча режиму на Тегеран за десять років не було, бо всі знали що КВІР та Басідж воткнуть у землю кожного. Був там переворот Нодже, кстаті навіть до війни, але його демонстративно втопили в крові. Десятки тільки офіційно страчених. А все здали агенти аятол у армії, і їм ніхто наказів не давав, все самі. І ніхто більше і не намагався. Бо поряд виростав КВІР, і всі знали, що всі плани рівно до моменту, як аятоли дізнаються і завдадуть удару у відповідь. Бо сил їм вистачить.

Коли пітун каже про Рюрика та печенігів навіть в рф це викликає переважно сміх або непорозуміння. Для пересічного росіянина печенегі, Володимир, Олег та тим більш Рюрик значать менше ніж доступність до терміналу Вайлдберіз. Для бідноти та селян в Ірані старший за Рюрика на двісті років імам аль-Махді буквально все ще живий. І поточна влада це його буквальні представники. Про це він дізнається не з телевізора, про це йому розповідає фактичний авторитет у мечеті. Буквально і особисто. В цьому і є відмінність. І відкидати її, на мою думку, не варто.

Саме тому я був вкрай скептичний до поточних протестів, за умови відсутності зовнішнього фактору. Ідеологія це сила, а культура жере стратегію на сніданок. Навіть якщо б у мітингарів була стратегія. І треба або переламати силу, або в культурі повинна статися зміна парадигми. Якщо нема одного чи другого, а краще і того, і того одночасно, то зміни вкрай малоімовірні.

Антон Швець, опубліковано на сторінці автора у Фейсбук

В тему:

- В Ірані - масові страти. Як в Ісламській республіці перемогли консерватори, для яких вбивство - нормальний спосіб взаємодії з суспільством
- Іран "дозрів" до революції, "зомбі-режим" мертвий - експерти
- Просто не буде, але відіб'ємось: іранські ракети суттєво не вплинуть на хід війни в Україні - експерт
- Загибель іранського президента Раїсі, боротьба за владу і "іранське питання"
- «Егтесад-э могаввemat». Как Иран выживает под санкциями

Share 0

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

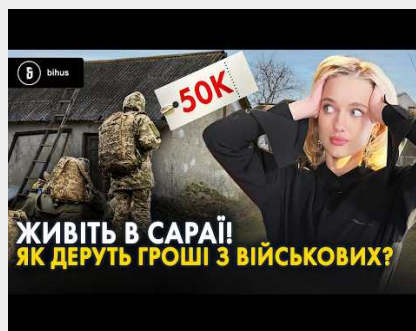
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com